

www.childrenscareoekraïne.nl
jorienderuiter@hotmail.com

NL64 RABO 0148 8373 52
t.n.v. CG De Wingerd
o.v.v. Children's Care Oekraïne

KLEIN STEENTJE - GROTE GEVOLGEN - GEZEGEND!

Daar lig ik dan op mijn bed en helaas kan ik geen kant op. Achttien november, ik was even de stad in om geld te pinnen en wat spullen te kopen om mee te nemen naar Oekraïne, ben ik gestruikeld over een klein steentje dat iets omhoog stond. Ik voelde meteen dat het goed mis was. Gelukkig was Sanyi bij me. Hij belde gelijk de ambulance en deze was gauw ter plaatse. Met enorme pijn werd ik direct naar het ziekenhuis gebracht. Daar aangekomen moesten we erg lang wachten op de artsen. Na het maken van een röntgenfoto wisten we eindelijk wat er aan de hand was. Het bot van mijn bovenbeen en het bot van mijn onderbeen stonden niet meer mooi boven elkaar maar achter elkaar. De artsen hebben alles weer op de juiste plek gezet. Het deed enorm veel pijn omdat ik geen pijnstillers had gekregen. Nadat alles weer op zijn plek was gezet, was dit een grote opluchting, en werd de pijn een stuk minder. Om te kijken wat de verschuiving van de botten verder had aangericht in mijn been werden er nog een röntgenfoto en een MRI en CT scan gemaakt. Gelukkig was er geen bot gebroken en ook de bloedvaten waren goed intact gebleven. Wel zijn de kruisbanden gescheurd en ook de binnenste en buitenste banden opgerekt en deels gescheurd. Na alle onderzoeken werd mijn been van top tot teen in het gips geplaatst. Na 3 dagen werd het gips vervangen door een brace die werd aangemeten, terwijl ik in het ziekenhuis lag, en voorlopig 24 uur per dag om moet blijven. Na viereneenhalve dag ziekenhuis mocht ik naar huis. De zorg in Hongarije is een stuk minder en wel heel anders dan we gewend zijn in Nederland. Wat was het fijn om weer naar huis te kunnen. Het was even wennen thuis omdat ik bij alles geholpen moet worden maar langzamerhand krijgen we hier wat handigheid in. Zo als het er nu uitziet moet het been eerst rust krijgen en na 3 maanden moet ik worden geopereerd om de banden te herstellen. Daarnaast zal er een lange periode van revalidatie komen met fysiotherapie om straks weer goed te kunnen lopen.

Het is een heftige tijd en ik voel me ook vaak verdrietig. De afgelopen 2 weken waren een achtbaan aan emoties en ik kom er steeds meer achter dat het makkelijker is om te geven dan te ontvangen. Maar wat een liefde heb ik mogen ontvangen, ik voel me onwijs gezegend. Direct in het ziekenhuis kwamen er al collega's en cliënten van Magdaléneum langs. Er werd me aangeboden, als dat voor mij makkelijker zou zijn, om voorlopig in Magdaléneum te komen wonen zodat er altijd hulp in de buurt zou zijn. Voorlopig ben ik liever thuis en neemt Sanyi naast zijn werk de zorg waar. Een collega die bij Magdaléneum de geestelijk verzorger is had meteen de dominee van het ziekenhuis ingelicht en die kwam elke dag even langs kwam voor een gesprekje. Ook heb ik veel liefde mogen ontvangen uit Oekraïne en Nederland waar ik jullie allemaal voor wil bedanken.

Tijdens mijn werk bij Magdaléneum vroeg ik me de laatste tijd wel eens af hoe het is om zo afhankelijk te moeten zijn van anderen. Hulp nodig te hebben bij alle dagelijkse dingen. Dingen die voor ons zo vanzelfsprekend zijn zoals naar de wc gaan, je douchen of wassen, koken en jezelf verplaatsen.

Ik dacht/zei altijd gemakkelijk tegen de ander, wees maar niet bang dat ik je laat vallen als we met de rolstoel een stoepje afgingen. Nu ervaar ik zelf hoe eng dit is. Ook beloofde ik wel eens te helpen bij iets maar dan kwam er wat tussen en moest de ander wachten en had ik niet goed door hoe frustrerend dit kan zijn.

Wat heb ik veel geleerd de afgelopen tijd!

Loslaten en je overgeven
aan de dagelijkse verzorging
door andere mensen
is enorm lastig en ook frustrerend op zijn tijd.
Na 2 weken heb ik nu al zoveel meer
respect gekregen
voor al deze meiden dan ik al had

HOE NU VERDER?

Het werk gaat door! Voorlopig zal ik rust moeten nemen om te herstellen en dat zal minimaal een half jaar duren. In deze periode kan ik zelf helaas niet naar Oekraïne. Dit betekent niet dat het werk daar stil staat. Edine die mij altijd al hielp en me zou gaan helpen bij de voedselpakketten voor deze winter, neemt dit werk nu van mij over. Op dit moment wordt er al weer druk gewerkt om alle voedselpakketten klaar te maken voor december. Beci (de marktkoopman) heeft alles al besteld en in huis gehaald om de komende dagen de pakketten in te pakken. Edine is bezig met de extraatjes voor de kerst (chocolade pakketjes en koekjes) en heeft al het e.e.a. ingekocht.

Naast dit alles heeft Edine ook hout geregeld voor een gezin. Ook Béla bácsi waar ik over vertelde in mijn vorige nieuwsbrief heeft, via een ander contactpersoon, hout mogen ontvangen. Ik ben dankbaar voor alle deze mensen, die met mij op afstand, willen omkijken naar de mensen die het zo hard nodig hebben. Ik ben dankbaar dat ik de afgelopen weken weer veel financiële middelen mocht ontvangen om de komende tijd de mensen in Oekraïne te kunnen ondersteunen en ik hoop dat jullie dit ook de komende tijd blijven doen.

PROBEREN HET WERK WEER OP TE PAKKEN

Deze week heb ik weer een afspraak bij de arts in het ziekenhuis en hoop ik wat meer duidelijkheid te krijgen over hoe de behandeling verder zal gaan. Als ik hier meer over weet en ik voel me sterk genoeg hoop ik ook weer naar Magdaléneum te kunnen gaan maar dan in een rolstoel om de komende maanden toch wat werkzaamheden ook daar weer op te pakken. Er zijn voor de meiden, spelletjes doen en aandacht geven, zijn dingen die ik op die manier wel kan doen.

Ik heb nu meerdere keren per week al contact met de meiden en collega's en ze kijken er enorm naar uit.

Berichtje van de TFC

Wil je Jorien & Sanyi bemoedigen met een kaartje?

Het adres is:

Fodor Sándor és Jorien
(Jeles Molnár Andrea címén)
Nyíregyháza
Óz köz 53. Fdsz 1
4400
Hungary

TERUGBLIK OP DE LAATSTE MAANDEN

Bezoek uit Oekraïne

In oktober mochten we gasten ontvangen uit Oekraïne voor een weekend. Edine met haar dochtertje Hermina (7) en Nastja mijn buurmeisje uit Oek (7). Nastja had Sanyi al ruim 2,5 jaar niet gezien door de oorlog en was helemaal blij dat ze hem eindelijk weer zag. Nog nooit was zij buiten Oekraïne geweest en dat was dan ook een hele ervaring. Ze zei dan ook niet dat ze in een ander land was, nee ze was op een andere planeet. We hebben een heerlijk weekend met elkaar gehad en hebben ze lekker kunnen verwennen. En ja als je nog nooit een roltrap hebt gezien in je leven is dat toch iets waar je wel meerdere keren op en af moet.

De grens over

Eind oktober ben ik nog onverwachts voor een paar dagen in Oekraïne geweest i.v.m. het overlijden van een oom van Sanyi. Wat wordt het dan opeens weer duidelijk dat Sanyi niet zelf even naar huis kan gaan en bij zijn familie kan zijn. Het was fijn dat ik wel naar toe kon om de familie te helpen. En nu achteraf ook fijn dat ik iedereen toch weer even gezien heb.

Magdaléneum

Ook het werk bij Magdaléneum ging de afgelopen tijd door. Heerlijk veel kunnen wandelen met de meiden en kunnen genieten van de herfst. Maar ook knutselen, samen iets bakken en gewoon veel kletsen en er voor ze zijn. In het weekend van 15-17 november mochten we met een groepje van Magdaléneum bij de Aldi staan om goederen in te zamelen voor het huis. Twee keer per jaar hebben ze deze mogelijkheid en vanuit deze actie komt een groot deel producten binnen om voor de meiden te kunnen koken. Ook wij (Sanyi en ik) mochten deze keer meehelpen aan deze actie. Het was een groot succes.

BIDDEN & DANKEN

Bidden

- *Voor herstel en een goede behandeling
- *Dat ik sterk mag blijven - het is psychisch zwaar
- *Voor het werk en de gezinnen in Oekraïne
- *Vrede
- *Voor Magdaléneum (de verzorgers en de meiden)
- *Voor Sanyi die het nu dubbel zo druk heeft

Danken

- *Voor alle liefde en zorg die ik mag ontvangen
- *Dat ik ondanks de tegenspoed ook hier weer dingen door mag leren
- *Voor Sanyi en al de zorg die hij me geeft
- *Voor de giften die zijn binnen gekomen om de mensen in Oekraïne deze winter te helpen d.m.v voedselpakketten e.d.

